

תת"ע 10271/05/13 - מדינת ישראל נגד טולדנו בר חביב

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 13-05-10271 מדינת ישראל ני' טולדנו בר חביב
תיק חיזוני: 30200938246

בפני כב' השופט אלון אופיר
מטעם מדינת ישראל
נגד טולדנו בר חביב
נאשמים

החלטה

בתיק זה הוגש כתוב אישום נגד הנאשם בעבירות, כאשר ע"פ עובדות כתוב האישום, נהג הנאשם את רכבו כאשר בליטר אויר נשוף נמדדה כמות של 295 מק"ג.

ה הנאשם לא התיצב לדין שהוא קבוע בעניינו, ונשפט בהיעדרו ל-24 חודשים פסילה בפועל, קנס בסך 200,1 ₪, ו - 8 חודשים פסילה ע"ת.

ה הנאשם הגיע בבקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו, מן הטעם שיש במתן פסק הדין בהיעדרו חשש לעיוות דין, שכן ישנים כשלים ראויים בתיק אותם פירט בהודעה נפרדת אותה הגיש. בនוסף, נטען בבקשתה כי הסיבה לאירוע ההתקבשות לדין נבעה מכך שבאו יומם פתח חנות חדשה שבעלotta, ונוכח הלחץ בו היה שרי נשכח ממנו מועד הדיון.

בהחלטה מיום 7.2.14 הוריתתי, על דוחית הבקשה לביטול פסק הדין, וקבעתי כי גזר הדין והעונש שהובאו על כנמו. על החלטתי זו הגיע הנאשם ערעור לבית המשפט המחוזי.

בבית המשפט המחוזי, קיבל כב' השופט שלמה פרידלנדר, חלקי את הערעור, והפנה את בית משפט קמא לחקירה חדש שהתרמס לאחזרונה ע"י ד"ר שומרון מיאל ופרופ' מימי איינשטיין ("פערוי ענישה בעבירות נהיגה בעבירות", משפטים מד(3), 933 תשע"ה). כב' השופט פרידלנדר קבע כי התקיק יוחזר לבית משפט קמא, שייתן החלטה מחודשת בבקשתה לביטול פסק הדין, לאחר עיון במאמר הנ"ל.

מסקנת החקירה באהה לידי ביטוי בנתונים הבאים:

- נאשמים שנשפטו בהעדר בעבירות נהיגה בעבירות, שלא יציג משפטי, זכו למשכי פסילה ארוכים בכ-13 חודשים בממוצע לעומת נאים בעבירות דומות שהתייצבו למשפט.
- נאשמים שהתייצבו למשפט והודיעו בעבירות המיחסות להם, היציג המשפטי הגביל פי שישה את הסיכון להגעה להסדר טיעון מקל.
- נאשמים שהתייצבו למשפט ולא הגיעו להסדר טיעון, קיבלו עונשים ממושכים יותר כאשר התייצבו ללא יציג משפטי, מאשר אלה שהגיעו בלבדו יציג משפטי.

המבקש מפרט בבקשתו מיום 10.2.14 את ההצללים הבאים, שיש בהם לשיטתו להביא לידי עיות דין ככל שלא יזכה:
א. רושם הדוח לא היה נכון במקום בשעת העצירה, ולא עיכב בעצמו את הנאשם, אך שודתו של רושם בדוח הינה עדות שמוועה.

- ב. בדוח העיכוב לא רשומה שעת מילוי הדוח.
- ג. סטירה קיימת בשעת הבדיקה שנערכה לנאם בין הדוח שנערך לבין פלט הבדיקה.
- ד. סטירה בשעה בה הועבר הנאשם לידי השוטר אבי היינוק לשם ביצוע בדיקת מאפיינים.

דין -

לצורך הכרעה בשאלת האם יש לבטל פסק דין אשר ניתן בהעדר הנאשם יש לפנות להלכה ותיקה אשר ניתנה על ידי בית המשפט העליון בפרשת סוריה איטליה (ע"פ 9142/01) שם נקבע כי על מבקש להראות התקיימות אחד משני מבחנים:

חשש כי אי קבלת הבקשה תגרור עיות דין בעניינו.

מתן הצדקה לאי התביעות לדין אליו זמן לכואורה דין.

על פניו אין כל הצדקה לאי התביעות לדין כתוצאה מעיסוק אחר של המבקש.

אדם המקבל לידי כתוב אישום וזמן לתת מענה לaiישום בתאריך נתון, אמרו להתיעץ למשפטו וכל טענה הקשורה לשכח של הדיון תדחה כנימוק המצדיק ביטול פסק דין אשר ניתן דין בהעדר.

ביחס לשאלת עיות הדין, אין אני שותף למשקל אותו מייחס בית המשפט המחויז לסתטיסטיקה אשר מראה כי קיימ פער בעניישה בין המתיעצבים לדיניהם ובין אלו הנעדרים מהם. כך גם אין אני רואה חשיבות לננתן הסטטיסטי לפיו קיימ לכואורה פער ענישתי בין המגיעים להסדר טיעון ובין אלה שאינם הגיעו להסדר (בין אם זכו לייצוג ובין אם לא).

פוטנציאלי ההסדר הקיים בכל תיק, יכול לבוא לידי ביטוי אם וכאשר הנאשם מתיעץ למשפטו דין או לחליפין שוכר יציג של עוזד המתיעץ מטעמו.

קיבלה טיעון לפיו "לו היה מתיעב היה דין בסיכוי גבואה אחר" יחייב ביטול של כל פסק דין הנתן באין התביעות (אף שאין לה כל הצדקה) ולו בשל הסיכוי ממשי לזכות בעניישה אחרת.

מערכת משפטית אינה יכולה להתנהל באופן בו יעשה אדם דין לעצמו, לא יתיעב, ולאחר מכן יבוטל ההליך בעניינו רק בשל הטיעון לפיו לו היה מתיעב יכולה להיות התוצאה אחרת.

לו תוכאות ההליך שהתקיים בהעדר הנאשם, מקומות פער בלתי סביר בין העבירה לעניישה, פער החורג ממתחם העניישה הנוהג, או אז יהיה מקום להורות על ביטול ההחלטה, שכן אז הוכח כי נגרם עיות דין.

בעניינו רמת האלכוהול שנמדדה עומדת על 295 מ"ג אלכוהול.

ביחס לרמת אלכוהול פחותה - 280 מ"ג אלכוהול - קבוע בית המשפט העליון כי רף העניישה הראי הוא 24 חודשים פסילה בפועל (פסילת המינימום אותה קבוע החוקן לצד עבירה זו) - וראה בעניין זה את רע"פ 7948/08 ראייד אגבריה נגד מדינת ישראל, קל וחומר כאשר אותו הנאשם מתיעב לדין בעניינו וטען לעונש.

בעניין רף הענישה הראי ראה גם את פסיקת מחוזי באר-שבע כפסיקה מנהה בע"פ 7384/06 מדינת ישראל נגד גורביצ' איגור שם הורה בית המשפט על החמרה בענישה לרף המינימום הקבוע בחוק, לאחר שבית משפט השлом סבר כי יהו נסיבות שיצדיקו חריגה מתחת לרף זה.

מאחר ולא מצאתי כי הענישה שנגזרה על רקע הפסיכה הנוגגת, מתחם הענישה הנוגג והמאמרים להם הפנה ביה"מ המחוזי יוצרת עיוות דין לבקשת, אני דוחה את הבקשה ככל ששנשעתן היא על עיוות דין הנוצע בענישה.

יחד עם זאת, ולאחר שבית המשפט המחוזי ביקש כי הבקשה תבחן שוב על ידי, ולא קשור למאמרים שבבסיס העברה אליו, נחה דעתך כי ביחס לשאלת עיוות הדין עצם הרשותה, יכול וראוי לתת להגנה הזדמנות נוספת לניהול התקיק בהישען על כשל הראיות לה טוענת ההגנה בנימוקיה.

אשר על כן, אני קובע כי ככל שישלם המבקש הוצאות בסך של 1500 ל"ח תוך 30 יום מהיום, יבוטל פסק הדיון, והתיק ישוב לפסים של הקראה.

עוותק מהחלטה זו יועבר לצדים.

ניתנה היום, ט"ו איר תשע"ה, 04 Mai 2015, בהעדר הצדדים.